

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

**David Hamelech:
How His Final
Story Counts the
Most**

*The learning this morning has been sponsored by the Mintz family
אברהם בן חיה רחל, l'ilui nishmat Allen Brill.*

Mrs. Norma Mintz
ה' טבת תשע"א • December 12, 2010

1. שמות פרק ל

(יא) וידבר ה' אל משה לאמר: (יב) כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו לה' בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: (יג) זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה לה':

2. רש"י שמות פרק ל

ולא יהיה בהם נגף - שהמנין שולט בו עין הרע והדבר בא עליהם, כמו שמצינו בימי דוד:

3. תלמוד בבלי מסכת תענית דף ח עמוד ב

ואמר רבי יצחק: אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין... תנא דבי רבי ישמעאל: אין הברכה מצויה אלא בדבר שאין העין שולטת בו... תנו רבנן: הנכנס למוד את גרנו אומר: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתשלח ברכה במעשה ידנו. התחיל למוד אומר: ברוך השולח ברכה בכרי הזה. מדד ואחר כך בירך - הרי זו תפלת שוא. לפי שאין הברכה מצויה לא בדבר השקול ולא בדבר המדוד ולא בדבר המנוי אלא בדבר הסמוי מן העין.

4. שמואל ב פרק כד

א וי' סף, אף-יהנה, לחרות, בישקאל; ונסת את-דוד בהם לאמר, לך מנה את-ישקאל ואת-יהודה. ב וי' אמר המלך אל- יואב שר-החיל אשר-אתו, וטו-נא בכל-שבטי ישראל מן ועד-באר שבע, ופקדו, את-העם; וינדעתי, את מספר העם. ג וי' אמר יואב אל-המלך, ויוסף יהנה אל' היך אל-העם פהם וכהם מאה פעמים, ועיני אד' ניי-המלך, ר' אות; ואד' ניי המלך, למה תפץ בדבר הזה. ד ויחזק דבר-המלך אל-יואב, ועל שרי החיל; ויצא יואב ושרי החיל, לפני המלך, לפקד את- העם, את-ישקאל. ה ויעברו, את-הירדן; ויחננו בערוער, ומין העיר אשר בתוך-הנחל הגד--ואל-יעזר. ו ויב' או, הגלעדה, ואל-ארכז תחתים, חדשי; ויב' או דנה יען, וסביב אל-צידון. ז ויב' או, מבצר-צ'ר, וכל-ערי החוי, והכנעני; ויצאו אל-נגב יהודה, באר שבע. ח וישטו, בכל-הארץ; ויב' או מקצה תשעה חדשים, ועשרים יום--ירושלם. ט ויתן יואב את-מספר מפקד-העם, אל-המלך; ונתהי ישראל שמה מאות אלף איש-חיל, שלף חרב, ואיש יהודה, חמש-מאות אלף איש. י ויב' לב-דוד אתו, אחר-כן ספר את-העם; וי' אמר דוד אל-יהנה, חטאתי מאד אשר עשיתי, ועתה יהנה העבר-נא את-עון עבדך, כי נספתי מאד. יא ויקם דוד, בב' קר; ודבר-יהנה, הנה אל-גד הנביא, ח' זה דוד, לאמר. יב הלוך ודברת אל-דוד, כ' ה אמר יהנה--של'ש, אג' כי נוטל עליך; בחר-לך אחת-מהם, ואעשה-לך. יג ויב' א-גד אל- דוד, ויגד-לו; וי' אמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארץך אם-של'שה חדשים גסך לפני-צריך והוא ר' דפך, ואם-היות של'שת ימים דבר בארץך--עתה דע וראה, מה-אשיב ש' לחי דבר. יד וי' אמר דוד אל-גד, צר-לי מאד; נפלה-נא ביד- יהנה כי-רבים רחמו, וביד-אדם אל-אפ'לה. טו ויתן יהנה דבר בישקאל, מהב' קר ועד-עת מועד; וימת מן-העם, מן ועד-באר שבע, שבעים אלף איש. טז וישלח דוד המלךך ירושלם, ל'שחטה, וינגחם יהנה אל-הרעה, וי' אמר למלךך המשחית בעם רב עתה הרף ידך; ומלךך יהנה הנה, עם-ג' כן הארונה (הארונה) היבסי. יז וי' אמר דוד אל-יהנה ברא'תו את-המלךך המכה בעם, וי' אמר הנה אג' כי חטאתי ואג' כי העונתי, ואלה הצ'אן, מה עשו: תהי נא ידך בי, ובבית אבי יח ויב' א-גד אל-דוד, ביום ההוא; וי' אמר לו, עלה הקם ליהנה מזבח, בג' כן, ארניה (ארונה) היבסי. יט ויעל דוד פדבר-גד, כאשר צוה יהנה. כ וישקף ארונה, וירא את-המלךך ואת-עבדיו, ע' ברים, עליו; ויצא ארונה, וישתחו למלךך אפיו ארצה. כא וי' אמר ארונה, מדוע בא אד' ניי-המלךך אל-עבדו; וי' אמר דוד לקנות מעמך את-הג' כן, לקנות מזבח ליהנה, ותעצר המגפה, מעל העם. כב וי' אמר ארונה אל-דוד, יקח ויעל אד' ניי המלךך הטוב בעיניו; ראה הבקר לע'לה, והמ'רגים וכלי הבקר לעצים. כג הכל, נתן ארונה המלךך--למלךך; {ס} וי' אמר ארונה אל-המלךך, יהנה אל' היך ירצך. כד וי' אמר המלךך אל-ארונה, ל'א-פי-קנו אקנה מאותך במחיר, ול'א-אעלה ליהנה אל'הי, ע'לות חנם; וי'קן דוד את-הג' כן ואת- הבקר, בכסף שקלים חמשים. כה וי'בו שם דוד מזבח ליהנה, ויעל ע'לות ושלמים; ויעתר יהנה לארץ, ותעצר המגפה מעל ישראל.

5. רמב"ן שמות פרק ל

(יב) ומפני שלא נתפרש כאן אם היא מצות דורות, או לשעה למשה במדבר, טעה דוד ומנה אותם בלא שקלים, והיה הנגף בהם, והתודה עליו, ויאמר דוד אל ה' חטאתי מאד אשר עשיתי:

6. רמב"ן במדבר פרק א פסוק ב

... ואמר בדוד... רחוק הוא אצלי שלא יזהר דוד במה שאמר הכתוב (שמות ל יב) ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם. ואם אולי טעה דוד, למה לא עשה יואב שקלים, והיה דבר המלך נתעב אצלו והוא אמר לו למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל (דהי"א כא ג), ולמה לא ימנם בשקלים שלא יחטא. אבל כפי דעתי היה הקצף עליו בעבור שמנאם שלא לצורך, כי לא היה יוצא למלחמה ולא עושה בהם דבר בעת ההיא, רק לשמח לבו שמלך על עם רב, והוא מאמר יואב (ש"ב כד ג) ויוסף ה' אלהיך אל העם כהם וכהם מאה פעמים ואדוני המלך למה חפץ בדבר הזה. וראיתי במדבר סיני רבה (ב יז), ר' אליעזר בשם ר' יוסי בן זמרא אמר, כל זמן שנמנו ישראל לצורך לא חסרו, שלא לצורך חסרו, איזה זמן נמנו לצורך בימי משה ובדגלים ובחלוק הארץ, שלא לצורך בימי דוד:

7. רלב"ג שמואל ב פרק כד פסוק א

... והנה החטא היה בזה המספר לפי מה שאחשוב כי זה יורה על שדוד היה שם בשר זרועו בבטחו על רוב העם ולא היה ראוי שיבטח כי אם בשם יתברך לבדו...

8. שמואל א פרק טז

א וי' אָמַר ה' אֶל-שְׁמוּאֵל, עַד-מָתִי אֲתָה מְתַאבֵּל אֶל-שְׂאוּל, וְאֲנִי מְאַסְתִּיו, מִמֶּלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל; מִלֵּא קִרְוֶנָּךְ שְׁמוֹ, וְלֹךְ אֲשַׁלְּחֶנָּךְ אֶל-יִשְׁי בֵּית-הַלְחָמִי--כִּי-רְאִיתִי בְּבָנָיו לִי, מִלֶּכֶךְ. ב וי' אָמַר שְׁמוּאֵל אֶיךָ אֵלֶיךָ, וְשָׁמַע שְׂאוּל וַהֲרִגְנִי; וַי' אָמַר ה', עֲגֹלֶת בָּקָר תִּקַּח בְּיָדְךָ, וְאָמַרְתָּ לְזַבְחֵי ה' בְּאֵתִי. ג וַיִּקְרָאֵת לְיִשְׁי, בְּזִבְחָה; וְאָנֹכִי, אֹדִיעֶנָּךְ אֶת-אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה, וּמִשְׁחָתָ לִי, אֶת-אֲשֶׁר-אֶמַר אֵלֶיךָ. ד וַיַּעַשׂ שְׁמוּאֵל, אֶת-אֲשֶׁר דִּבֶּר ה', וַיָּבֵא, אֶת-בֵּית לָחֶם; וַיִּחַרְדּוּ זִקְנֵי הָעִיר, לִקְרָאתוֹ, וַי' אָמַר, שְׁלֹם בּוֹאֵנָךְ. ה וַי' אָמַר שְׁלוֹם, לְזַבְחֵי ה' בְּאֵתִי, הֲתִקְדְּשׁוּ, וּבְאֵתִי אֲתִי בְּזִבְחָה; וַיִּקְדְּשׁ אֶת-יִשְׁי וְאֶת-בְּנָיו, וַיִּקְרָא לָהֶם לְזַבְחָה. ו וַיְהִי כְּבוֹאָם, וַיִּרְא אֶת-אֱלִיָּאב; וַי' אָמַר, אַךְ נִגַּד ה' מִשִּׁיחוֹ. } ס {
ז וַי' אָמַר ה' אֶל-שְׁמוּאֵל, אֶל-תִּבְבֵּט אֶל-מִרְאֵהוּ וְאֶל-גִּבְהַת קוֹמְתוֹ--כִּי מְאַסְתִּיהוּ; כִּי ל' א, אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם--כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיו, וְה' יִרְאֶה לְלֵבָב. ח וַיִּקְרָא יִשְׁי אֶל-אֲבִינֶדָב, וַיַּעֲבְרֵהוּ לְפָנָיו שְׁמוּאֵל; וַי' אָמַר, גַּם-בְּזֶה ל' א-בְּחַר ה'. ט וַיַּעֲבֵר יִשְׁי, שָׁמָּה; וַי' אָמַר, גַּם-בְּזֶה ל' א-בְּחַר ה'. י וַיַּעֲבֵר יִשְׁי שְׁבַעַת בְּנָיו, לְפָנָיו שְׁמוּאֵל; וַי' אָמַר שְׁמוּאֵל אֶל-יִשְׁי, ל' א-בְּחַר ה' בְּאֵלֶּה. יא וַי' אָמַר שְׁמוּאֵל אֶל-יִשְׁי, הֲתַמּוּ הַנְּעָרִים, וַי' אָמַר עוֹד שָׂאֵר הַקְּטָן, וְהִנֵּה ר' עָה בְּצֵאנִי; וַי' אָמַר שְׁמוּאֵל אֶל-יִשְׁי שְׁלָחָה וְקָחְנוּ, כִּי ל' א-נִסְבַּע עַד-בְּאוֹ פ' ה. יב וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ וְהוּא אֲדָמוּנִי, עַם-זָפָה עֵינָיו טוֹב ר' אִי; } פ {

9. דברי הימים א פרק כא

(א) וַיַּעֲמֵד שְׁטֹן עַל יִשְׂרָאֵל וַיִּסַּח אֶת דְּוִיד לְמַנּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל: (ב) וַי' אָמַר דְּוִיד אֶל יוֹאָב וְאֶל שָׂרֵי הָעָם לְכוּ סַפְרוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר שֶׁבַע וְעַד דָּן וְהִבִּיאוּ אֵלַי וְאֲדַעֶה אֶת מִסְפָּרָם: (ג) וַי' אָמַר יוֹאָב יוֹסֵף ה' עַל עַמּוֹ פְּהֵם מֵאָה פְּעֻמִּים הֲל' א אֲד' נִי הַמֶּלֶךְ פֶּלֶם לֹאד נִי לְעַבְדִּים לְמָה יִבְקֹשׁ ז' אֵת אֲד' נִי לְמָה יִהְיֶה לְאֲשֻׁמָּה לְיִשְׂרָאֵל: (ד) וַיְדַבֵּר הַמֶּלֶךְ חֹזֶק עַל יוֹאָב וַיִּצְא יוֹאָב וַיִּתְּלֶנָּה בְּכָל יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵא יְרוּשָׁלָּם: (ה) וַיִּתֵּן יוֹאָב אֶת מִסְפַּר מִפְּקֹד הָעָם אֶל דְּוִיד וַיְהִי כָל יִשְׂרָאֵל אֶלָּף אֶלְפִים וּמֵאָה אֶלָּף אִישׁ ש' לָף חֶרֶב וַיִּהְיֶה אַרְבַּע מֵאוֹת וּשְׁבַעִים אֶלָּף אִישׁ ש' לָף חֶרֶב: (ו) וְלֹוּ וַיִּבְנֶינּוּ ל' א פֶּקֶד בְּתוֹכָם כִּי נִתְעַב דְּבַר הַמֶּלֶךְ אֶת יוֹאָב: (ז) וַיִּרְעַב בְּעֵינָיו הָאֵל הַיָּם עַל הַדְּבַר הַזֶּה וַיִּנְחַן אֶת יִשְׂרָאֵל: (ח) וַי' אָמַר דְּוִיד אֶל הָאֵל הַיָּם חֲטָאתִי מֵאֵד אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי אֶת הַדְּבַר הַזֶּה נַעֲמָה הַעֲבֹר נָא אֶת עוֹוֹן עַבְדְּךָ כִּי נִסְפַלְתִּי מֵאֵד: (ט) וַיְדַבֵּר ה' אֶל גֹּד ח' זֶה דְּוִיד לֵאמֹר: (י) לֶךְ וּדְבַרְתָּ אֶל דְּוִיד לֵאמֹר כֹּה אָמַר ה' שְׁלוֹשׁ אֲנִי נ' טָה עֲלֶיךָ בְּחַר לְךָ אַחַת מֵהֵנָּה וְאֲעִשֶׂה לְךָ: (יא) וַיָּבֵא גֹד אֶל דְּוִיד וַי' אָמַר לוֹ כֹּה אָמַר ה' קִבַּל לְךָ: (יב) אִם שְׁלוֹשׁ שָׁנִים רָעַב וְאִם שָׁלֹשׁ חֳדָשִׁים נִסְפָּה מִפָּנָיו צָרִיךְ וְחֶרֶב אוֹיְבֶיךָ לְמִשְׁגָּח וְאִם שְׁלֹשׁ שָׁנִים חֶרֶב ה' וְדָבַר בְּאָרְצְךָ וּמִלְאֲךָ ה' מִשְׁחִית בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל נַעֲמָה רָאָה מֵה אֲשִׁיב אֶת ש' לְחֵי דְבַר: (יג) וַי' אָמַר דְּוִיד אֶל גֹּד צַר לִי מֵאֵד אֶפְלָה נָא בְּיַד ה' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו מֵאֵד וַיִּבַּד אָדָם אֶל אָפ' ל: (יד) וַיִּתֵּן ה' דְּבַר בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּפְּל מִיִּשְׂרָאֵל שְׁבַעִים אֶלָּף הַיָּם מִלְאֲךָ לִירוּשָׁלָּם לְהַשְׁחִיתָהּ וּכְהַשְׁחִית רָאָה ה' וַיִּנְחָם עַל הַרְעָה וַי' אָמַר לְמִלְאֲךָ הַמִּשְׁחִית רַב עַתָּה הֲרַף יָדְךָ וּמִלְאֲךָ ה' עַמְדָּה עִם ג' כֹּן אֲרָנּוֹ הַיְבוּסִי: (טו) וַיִּשְׂא דְוִיד אֶת עֵינָיו וַיִּרְא אֶת מִלְאֲךָ ה' עַמְדָּה בֵּין הָאָרְצִי וּבֵין הַשָּׁמַיִם וְחֶרְפוֹ שְׁלוּפָה בְּיַדוֹ נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלָּם וַיִּפְּל דְּוִיד וַהֲרִגְנִים מְכַסִּים בְּשָׁקִים עַל פְּנֵיהֶם: (יז) וַי' אָמַר דְּוִיד אֶל הָאֵל הַיָּם הֲל' א אֲנִי אֲמַרְתִּי לְמַנּוֹת בָּעָם וְאֲנִי הוּא אֲשֶׁר חֲטָאתִי וְהָרַע הֲרַעוֹתִי וְאֵלֶּה הַצֹּאֵן מֵה עֲשׂוֹ ה' אֵל הַיָּם תְּהִי נָא יָדְךָ בִּי וּבְבֵית אֲבִי וּבְעַמְּךָ ל' א לְמַגְפָּה: (יח) וּמִלְאֲךָ ה' אָמַר אֶל גֹּד לֵאמֹר לְדָוִד כִּי יַעֲלֶה דְוִיד לְהַקִּים מִזְבֵּחַ לַה' בְּג' כֹּן אֲרָנּוֹ הַיְבוּסִי: (יט) וַיַּעַל דְּוִיד בְּדָבַר גֹּד אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּשֵׁם ה': (כ) וַיָּשָׁב אֲרָנּוֹ וַיִּרְא אֶת הַמִּלְאֲךָ וְאֶרְבַּעַת בְּנָיו עִמּוֹ מִתְחַבְּאִים וְאֲרָנּוֹ דָּשׁ חֲטָיִם: (כא) וַיָּבֵא דְוִיד עַד אֲרָנּוֹ וַיִּבֶט אֲרָנּוֹ וַיִּרְא אֶת דְּוִיד וַיִּצְא מִן הַג' כֹּן וַיִּשְׁתַּחוּ לְדָוִד אַפְּיָם אֲרָצָה: (כב) וַי' אָמַר דְּוִיד אֶל אֲרָנּוֹ תְּהִי לִי מְקוֹם הַג' כֹּן וְאֲבָנָה בּוֹ מִזְבֵּחַ לַה' בְּכֶסֶף

מלא תנהו לי ותעצר המגפה מעל העם: (כג) ויִאמֶר אֲרֹנָן אֶל דָּוִד קַח לְךָ וַיַּעַשׂ אֵדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָיו רָאָה נַתְתִּי הַבְּקָר לַעֲלוֹת וְהַמּוֹרָגִים לַעֲצִים וְהַחֲטִיִּים לַמִּנְחָה הַכֹּל נַתְתִּי: (כד) וַיִּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְאֲרֹנָן לֹא כִּי קָנִיָה אֶקְנֶה בְּכֶסֶף מְלֵא כִּי לֹא אֲשָׂא אֲשֶׁר לְךָ לֵה' וְהַעֲלוֹת עוֹלָה חֲנָם: (כה) וַיִּתֵּן דָּוִד לְאֲרֹנָן בַּמָּקוֹם שֶׁקָּלִי זָהָב מִשְׁקַל שֵׁשׁ מֵאוֹת: (כו) וַיִּכֹּן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לֵה' וַיַּעַל עֹלוֹת וַיִּשְׁלָמִים וַיִּקְרָא אֶל ה' וַיַּעֲנֶהוּ בְּאֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם עַל מִזְבֵּחַ הַעֲלֵה: (כז) וַיִּאמֶר ה' לַמֶּלֶךְ וַיִּשָּׁב חֲרָבוֹ אֶל נִדְנָה:

10. דברי הימים א פרק כב פסוק ח

וַיְהִי עָלַי דְּבַר ה' לֵאמֹר דָּם לְרֵב שְׁפַכְתָּ וּמִלְחָמוֹת גָּדְלוֹת עָשִׂיתָ לֹא תִבְנֶה בַּיִת לְשְׁמִי כִּי דָמִים רַבִּים שְׁפַכְתָּ אַרְצָה לְפָנָי:

11. בראשית פרק כג

(ז) וַיִּקְרָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לַעֲם הָאֲרֶזֶץ לְבְנֵי חֵת: (ח) וַיְדַבֵּר אֲתָם לֵאמֹר אִם יֵשׁ אֵת נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר אֶת מְתֵי מִלְפָנָי שְׁמַעוּנִי וּפְגַעוּ לִי בְּעַפְרוֹן בֶּן צִחֹר: (ט) וַיִּתֵּן לִי אֶת מַעְרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצְהָ שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מְלֵא וַיִּתְּנֶנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזֵת קְבָרִי: (י) וַעֲפְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי חֵת וַיַּעַן עַפְרוֹן הַחִתִּי אֶת אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת לֵכֵל בְּאֵי שַׁעַר עִירוֹ לֵאמֹר: (יא) לֹא אֲדֹנִי שְׁמַעֲנִי הַשְׂדָּה נְתַתִּי לְךָ וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי עַמִּי נְתַתִּיהָ לְךָ קַבֵּר מֵתְךָ: (יב) וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ אַבְרָהָם לְפָנָי עִם הָאֲרֶזֶץ: (יג) וַיְדַבֵּר אֶל עַפְרוֹן בְּאָזְנֵי עִם הָאֲרֶזֶץ לֵאמֹר אֵךְ אִם אֲתָה לוֹ שְׁמַעֲנִי נְתַתִּי כֶסֶף הַשְׂדָּה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת מְתֵי שְׁמָה: (יד) וַיַּעַן עַפְרוֹן אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: (טו) אֲדֹנִי שְׁמַעֲנִי אֲרֶזֶץ אֲרַבַּע מֵאוֹת שְׁקֵל כֶּסֶף בִּינִי וּבִינְךָ מֵהָ הוּא וְאֵת מֵתְךָ קַבֵּר: (טז) וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל עַפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אֶת אַבְרָהָם לְעַפְרוֹן אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת אֲרַבַּע מֵאוֹת שְׁקֵל כֶּסֶף עֹבֵר לְפָנָי:

12. בראשית פרק כב פסוק יג

וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה אֵיל אַחַר גְּאָחִזוֹ בְּסֹבֶב בְּקִרְיָתוֹ וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל וַיַּעֲלֶהוּ לַעֲלֵה תַחַת בְּנוֹ:

13. דברי הימים ב פרק ב

(א) וַיַּחֲלֵ שְׁלֹמֹה לְבַנּוֹת אֶת בַּיִת ה' בִּירוּשָׁלַם בְּהַר הַמּוֹרִיָּה אֲשֶׁר נִרְאָה לְדָוִד אֲבִיהוּ אֲשֶׁר הָכִין בַּמָּקוֹם דָּוִד בְּגִ' כּוֹן אֲרֹנָן הַיְבוּסִי:

14. מלכים א פרק ח

(לג) בְּהַנְגִּיף עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְפָנָי אוֹיֵב אֲשֶׁר יִחַטְאוּ לְךָ וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ וְהוֹדוּ אֶת שְׁמֶךָ וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בַּבַּיִת הַזֶּה: (לד) וְאֲתָה תִשְׁמַע הַשְּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ לַחַטָּאת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל וְהָשִׁיבָתָם אֶל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לְאַבוֹתָם: ס (לה) בְּהַעֲצֹר שְׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר כִּי יִחַטְאוּ לְךָ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהוֹדוּ אֶת שְׁמֶךָ וּמִחַטָּאתָם יִשׁוּבוּן כִּי תַעֲנֶם: (לו) וְאֲתָה תִשְׁמַע הַשְּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ לַחַטָּאת עַבְדֶּיךָ וְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרַם אֶת הַדָּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ וְנִתְתָה מָטָר עַל אֲרֶצְךָ אֲשֶׁר נָתַתָּה לְעַמְךָ לְנַחֲלָה: ס (לז) רַעֲב כִּי יִהְיֶה בְּאֶרֶץ דְּבַר כִּי יִהְיֶה שְׂדֵפוֹן יִרְקוֹן אֲרָבָה חֲסִיל כִּי יִהְיֶה כִּי יִצַר לוֹ אִיבּוֹ בְּאֶרֶץ שְׁעָרָיו כֹּל נִגַע כֹּל מַחֲלָה: (לח) כֹּל תְּפִלָּה כֹּל תַּחֲנּוּן אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל הָאָדָם לְכֹל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּן אִישׁ נִגַע לָבּוֹ וּפְרַשׁ כְּפִיו אֶל הַבַּיִת הַזֶּה: